

Eventyret om Sirenedagen

For længe, længe siden, i et lille kongerige, boede der en gruppe magiske væsner, som kunne råbe højt over hele landet. De blev kaldt Sirenerne. Sirenerne var ikke som andre væsner – de boede i høje tårne og på tagene af bygninger og havde én vigtig opgave: At beskytte kongeriget og alle dets folk.

I kongeriget boede også en klog og venlig konge, som var meget bekymret for sit folk, fordi der ude i verden fandtes farer, som kunne true kongeriget. Han vidste, at hvis der nogensinde opstod en stor fare, som giftig røg fra en brand eller noget endnu farligere, ville folket i kongeriget have brug for at blive advaret hurtigt. Derfor fik Kongen hjælp af de magiske Sirener.

Sirenerne havde nemlig særlige stemmer, som kunne høres vidt og bredt i hele landet, uanset om de var ude – på markerne, i skoven eller inde i byen. Når Sirenerne råbte, vidste folk, at de skulle lytte godt efter og gøre, hvad Sirenerne sagde. Det var deres måde at beskytte alle på.

Sirenerne kunne ikke råbe uden at øve sig! Hvis de ikke øvede sig, kunne deres stemmer blive svage, og så ville folk måske ikke høre dem, når det virkelig gjaldt.

Derfor besluttede Kongen, at der én gang om året skulle være en stor øvedag for Sirenerne. Den dag blev kaldt Sirenedagen, og det var en dag, hvor alle i kongeriget vidste, at Sirenerne ville råbe højt.

Når det var store øvedag blev folk ikke bange, for de vidste, at det kun var en øvelse. I stedet gik de ud i deres haver, stod på gaderne eller kiggede ud ad vinduerne for at lytte til Sirenernes magiske stemmer.

Sirenernes magiske stemmer

På Sirenedagen, når Sirenerne øvede sig, lød det første råb tre gange for at minde folk om, hvad de skulle gøre, hvis der opstod en fare. Derefter lød det andet råb én gang for at vise, at faren var ovre.

Børnene i kongeriget syntes, det var spændende at høre Sirenerne råbe. De lærte, hvad de forskellige lyde betød, og hvorfor det var vigtigt at lytte efter. Kongen fortalte dem: "Sirenerne råber for at passe på os."

Kongen sørgede for, at alle i kongeriget lærte, hvad de to råb betød. Men de første gange hvor Sirenerne øvede sig, opdagede kongen og hans hjælpere, at ikke alle i Kongeriget hørte dem. Det viste sig, at ikke alle kunne høre Sirenernes råb, hvis de var langt væk eller inde i huse med tykke mure. Og det bekymrede Kongen – for det var vigtigt for ham, at alle i hans rige skulle kunne leve trygt og godt.

Derfor fik han en gruppe kloge magikere til at skabe en ny slags sirene, som kunne råbe gennem folks telefoner. Når Sirenerne også råbte gennem telefonerne, ville alle i kongeriget få besked, uanset hvor de befandt sig – og der ville både være en lyd og en tekst, der fortalte, hvad de skulle gøre.

Afslutning

Årene gik, og Sirenedagen blev en fast tradition i kongeriget den første onsdag hver maj. Sirenerne råbte, og folk lyttede. Og selvom der en gang imellem kom farer til kongeriget, var folk altid forberedte, fordi Sirenerne advarede dem i tide.

Så næste gang du hører sirenerne advare – enten højt i luften eller på din telefon – så husk, at det er ligesom de magiske væsner, der øver sig for at beskytte dig og alle omkring dig. Sirenernes råb er som en magisk stemme, der siger: "Vær opmærksom – gå indenfor, find en voksen, luk døre og vinduer!" Og det er noget, der er med til at gøre os alle trygge.